

igen. Hvis vi vedtage det mindre Grundbeløb, staar det i dette Tings Magt at stryge Tillæget, medens det praktisk ikke staar i det andet Tings Magt. Derfor er den Fremgangsmaade, vi foreslaa, en Fremgangsmaade, som lægger større Myndighed i dette Tings Hænder, giver dette Ting større Indflydelse i Fremtiden paa dette Omraade, end det ellers vilde have. Ellers kræves der en Lov til en mulig Nedsættelse af det samlede Beløb. Hvis vort Forslag gennemføres, kan Folketinget gøre det alene, og Folketinget vil have Grunddertil, hvis vi skulde komme til Tilstande efter kommende Valg, hvor det maatte blive muligt at indskrænke vore Udgifter paa de Omraader, hvor vi mene, at de bør indskrænkes.

Tilbage staar nu Spørgsmaalet om den Skala, der er foreslaaet af Regeringen og Flertallet, og den, der er foreslaaet af det radikale Venstre. Det Ønske, som har besjælet os i vore Forslag, er Ønsket om, at denne store Forandring af vore Skatter i alt Fald ikke skulde betyde en Forskydning, hvorved Skattebyrden i højere Grad end hidtil blev lagt paa dem, der have mindst Evne til at bære den, men at den hellere skulde betyde en Forskydning, hvorved Skattebyrden i højere Grad blev lagt paa dem, hos hvem Evnen er størst. Det, vi i saa Henseende bede om og rejse Krav om, er, at Flertallet her i Tinget vil følge — ikke et af sine gamle Programmer —, de gamle Programmer ere for længst lagte paa Køkkenmøddingen, og ingen skal prøve paa at grave dem op mere — men at Flertallet vil prøve paa for en Gangs Skyld at følge sit nyeste Program, Septemberprogrammet af 1909. Deri staar den Sætning: „Skatterne bør paalægges under Hensyn til Skatteevnen, og Skattelovgivningen maa forbedres under dette Hensyn.“ Hvis man blot vilde have fulgt denne lille Sætning med Hensyn til de nu foreliggende Skattelovforslag, vilde man fra vor Side have mødt en mere velvillig Holdning overfor dem, end man nu møder. Men det har man ikke. Man forelægger Skattelovforslag, som paa Indtægt- og Formueskatten bringer omkring $4\frac{1}{9}$ Million, og man forelægger samtidig Skatteforslag, som paa indirekte Skatter bringe omkring 7—8 Millioner — man kan regne lidt

højere eller lidt lavere, men i alt Fald bliver det et meget større Beløb end paa Formue- og Indkomstskatten.

Naar der nu bliver Spørgsmaal om Skatteevnen, maa man dele Befolkningen i forskellige Grupper. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at den Gruppe, der har den største Skatteevne, er den, man kunde kalde Overklassen. Ikke selvfølgelig Arbejderklassen, ikke Husmandsbefolkningen paa Landet, men heller ikke Middelklassen, Middelstanden. Naturligvis noget mere, men dog ikke tilnærmelsesvis i samme Grad som Overklassen. Saa kunne De spørge: Ja, men hvad er Overklassen? Det er et ubestemt Begreb, Grænsen er ikke let at trække op. Det indrømmer jeg, men jeg tror, man nogenlunde kan angive visse Grupper, som nærmest maa betegnes med dette Ord. Jeg tager i dette Tilfælde for Indkomstskattens Vedkommende de 10,000 største Indkomstskatteydere, de Mennesker, som have over 7,000 Kr. i aarlig Indkomst, og jeg tager for Formueskattens Vedkommende et Antal af 12—13,000, dem, der have over 50,000 Kr. i Formue. Vi staa her overfor en Gruppe af 10—15,000 Familier eller der omkring, som er den egentlige Overklasse i Danmark. Denne Overklasse har $\frac{1}{4}$ af den danske Befolknings skattepligtige Indkomst og Halvparten af den danske Befolknings skattepligtige Formue, medens den kun udgør saadant noget som $\frac{1}{50}$ af de danske Familier. Naar man ser disse Tal overfor hinanden, ser jeg ikke rettere, end at denne Overklasse naturligt burde komme til at bære en anseligere Del af Skattebyrden, naar Skatterne skulle sættes i Vejret, end den gør i Øjeblikket. Den bærer nu for Tiden ikke nogen paafaldende stor Del af Skattebyrden. Omtrent $\frac{3}{4}$ af den nuværende Statskat kommer ind gennem indirekte Beskatning, noget over $\frac{1}{4}$ gennem direkte Beskatning. Med Hensyn til den direkte Beskatning kan man strides om, hvorvidt den er mere eller mindre retfærdigt fordelt, men af den faar Overklassen dog i alt Fald en nogenlunde rimelig Part, men af den indirekte Beskatning er det, i Forhold til deres Indkomster og Formuer, kun en lille Brøkdel, som falder paa disse Overklassefamilier. Ingen af dem bruger i